

dialog mellem Danmarks Pædagogiske Universitet og Aarhus Universitet om en fusion. Det betyder samlet, at Danmark får færre og stærkere universiteter og nye rammer for den forskningsbaserede myndighedsbetjening.

Den reform, vi nu gennemfører, er kulminationen på mange års diskussion, og det er også her i dag værd at huske på. I 1990 anbefalede det daværende Forskningspolitiske Råd at koncentrere forskningsressourcerne på færre, men større enheder. I år 2000 vurderede Forskningskommissionen, at der var behov for et mere forpligtende samarbejde på forskningsområdet, og nogenlunde samme resultat nåede Danmarks Forskningsråd frem til i 2003. Rådets analyse resulterede i, at sektorforskningsinstitutionerne ved den lejlighed blev reduceret fra 25 til 17.

I 2004 gennemførte OECD en evaluering af universiteterne, og OECD anbefalede, at Danmark burde overveje at fusionere særlig de monofakultære universiteter med andre universiteter. OECD pegede samtidig på mulighederne for at integrere så mange sektorforskningsinstitutioner som muligt i universiteterne.

Der har hen over 2006 været en grundig proces, hvor fusionerne så at sige er blevet bygget op nedefra. Det er ikke en tilfældighed, at reformen gennemføres netop nu. Regeringen har sat sig ambitiøse mål for fremtiden: for det første, at 1 pct. af bruttonationalproduktet skal gå til offentligt finansieret forskning i 2010, for det andet, at antallet af ph.d.-studerende skal forøges markant, og for det tredje, at 50 pct. af en ungdomsårgang skal have en videregående uddannelse senest i 2015. Det er mål, der heldigvis er bred tilslutning til her i salen, og det har de seneste ugers forhandling om globaliseringspuljen også vist.

Kl. 10.10

Det er også mål, som det er nødvendigt at sætte sig for et land som Danmark, hvis vi skal kunne klare os i den konkurrence, som globaliseringen byder på, og det er mål, som stiller meget store krav til de forsknings- og uddannelsesinstitutioner, der skal levere varen. Et af svarene er netop reformen af universitets- og forskningsområdet, og derfor har vi reformen nu.

Reformen er et resultat af mere end et halvt års intense drøftelser ude på de enkelte forskningsinstitutioner. Jeg synes, at det er endt med et rigtig godt resultat. Lad mig blot give et par eksempler:

I København har tre universiteter valgt at gå sammen – det er Københavns Universitet, Den

Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og Danmarks Farmaceutiske Universitet. Resultatet er her, at vi har gode muligheder for at få et universitet i verdensklasse inden for det levende: natur, fødevarer, sundhed og farmaci.

I Århus sammenlægges to af de største sektorforskningsinstitutioner. Det er Danmarks JordbrugsForskning og Danmarks Miljøundersøgelser, som fusionerer med Aarhus Universitet. Det giver utrolig store perspektiver for forskningen på grænsen mellem landbrug og miljø. Handelshøjskolen i Århus går nu også med i fusionen. Det betyder, at den merkantile vinkel kan inddrages i forskning og uddannelse inden for andre af universitetets fagområder. Og endelig har Danmarks Pædagogiske Universitet, som nævnt i indledningen, besluttet at gå i forhandling med Aarhus Universitet. Både Handelshøjskolen og DPU ønsker at indgå i Aarhus Universitet som såkaldte universitetsskoler. De ønsker en tæt tilknytning til deres aftagergrupper og en selvstændig profil udadtil.

Jeg synes, det tegner utrolig spændende. København Universitet og Aarhus Universitet er to eksempler på den synergi mellem forskning og uddannelse, som har været sigtet med reformen.

Danmarks Tekniske Universitet sammenlægges med fem sektorforskningsinstitutioner: Danmarks Fødevarerforskning, Forskningscenter Risø, Danmarks Rumcenter, Danmarks Fiskeriundersøgelser og Danmarks TransportForskning. Det nye DTU samler altså dansk forskningskompetence inden for fødevarerforskning, bæredygtig energi, fiskeri, rumfart og transport. Sammenlægningen giver mulighed for nye uddannelser også med inddragelse af sektorforskningens kompetencer, og det fremgår også af det omfattende materiale, der er blevet udarbejdet af de fem institutioner som grundlag for hele sammenlægningen. DTU bliver Danmarks største teknologiske universitet, ja, vel nok et af de største i Europa.

Sammenlægningen af sektorforskningen og universiteterne er et vigtigt element i denne reform. Universitetssammenlægninger har alene været universitetsbestyrelsernes beslutning. Derimod traf regeringen tidligt en principbeslutning om integration af sektorforskningen. Lad mig nævne fire konkrete fordele ved disse sammenlægninger:

For det første skabes der muligheder for synergi i forskningen. Et godt eksempel på de per-